

Locuintă Redactorului:
Cancelari'a Redactiunii:
Strat'a Morarilor Nr. 13.

Serisorile nefrancate nu se voru
primi docâtă numai de la coresponden-
ții regulari ai „Federatiunii”
Articlii trămisi și nepublicați se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnalul politicu, literariu, comercialu si economicu.

Va esî Marti-a, Joi-a, Sambat'a si Dominec'a, demanet'i.

Pest'a, 29 aprilie. 1868.

Unele diurnale pretindu a scî că prim'a esplosiune a vulcanului, ce fierbe de atât'a tempu in oriinte, se va intemplă la confinile Serbici, si inca in lun'a iuniu său iuliu. Altele éra, mergu si mai departe afirmandu, că cunoște chiaru si intregu planul ce Turci'a voiesce a urmă erumpendu resboiu cu Serbi. Sciri de feliu acest'a se fabrica de altmintre in totu tempulu, de multe ori si candu nu este chiaru *necesă o cauza* pentru turburarea pacii. In imprejurările de fatia inse, lumea este dedita a da astorul felu de sciri mai multa insemnatate, si nu fără curențu, mai alesu daca considerâmu, că lav'a d'in oriinte elocotesce acum de multu tempu, si candu va totu trebue să erumpa. Cu tote aste-a nu nî vine a crede să aiba Turci'a curagiul a incepe resboiu contra cui-va, si asiè daca are ce-va planu, apoi acel'a va fi mai multu pregatirea moribundului de a da celu d'in urma semnu de viciu, mai multu ore care planu de așteptare pentru a nu mori cu rusine.

Dara in urma fie ori cum, cutrieratur'a d'in oriinte va atinge mai de aproape pre România, carea prim' urmare are mai multa cauza de a fi interesata de tote miscamintele căte se dau pre fatia in oriinte, si cu raportu la oriinte. Si aci nu potem să nu apostrofăm detorintă toturor frătilor nostri de d'incolo, de a pune cu totii umeru la umeru pentru pregatirea spre ori ce eventualitate. Nu potem să nu intouâmu nedenn'a tienuta a opositiuniei d'in România. Stimâmu parerile toturor'a, si tienemu de lipsa opositiunea, carea inse nu poate fi fără scopu salutariu, ci are frumos'a misiune de a direge ce vede că nu merge bine; dar' apoi a invinovat' pre guvern, acum că e muscular, acum că e francesu, acum că e jidovu, acum mai scie „Tr. C.” ce, credem, că e mai multu de cătu lucru fără scopu, credem că nu inseamna alt'a de cătu a cercă nodu in papura, mai alesu dupa ce tota lumea scie, că guvernul actuale are mai pre susu de tote interesul si fericierea patriei si a natiunei romane. Ar' fi tempulu ca domnii acci-a, cari paru a nu avă alta misiune de cătu a sbiră contra guvernului, fie acel'a ori caele, si contra actelor acelui-a, fie acele-a ori cătu de salutarie, să recunoscă odata că prin acăstă, daca nu strică, dara vre unu servitru nu se face nece de cătu intereselor patriei si natiunei. Tempurile suntu grele si si mai grele, ne amenintia, intrebuintati-ve, domniloru, luminele dvostre pentru intarirea intregului si nu pentru slabirca lui, căci vi se va cere odata seama si dvostre ca si altor'a. —

Atentiunea politiciilor d'in Prus'a se concentrase septembra trecuta mai numai la parlamentul germanu de vania, intrunitu in asiè numit'a „metropola intelectiei”, preste putieni pote si metropol'a politica a intregiei Germanie; antâiul parlamentu compus pe bas'a alegerilor directe, in care reprezentantă adeverata a poporului germanu, celu putieni pria form'a esteriora cauta a dà unu slabu resu mărită disertelor staturi germane sub o conducere centrala unifica. Căte sperantie va fi produsu acesto parlamentu in înimele infocate a le mariloru natiunalisti germani; căta spaima va fi insuflatu acestu parlamentu fricosiloru si egoistiloru potentati in cele vr'o 30 staturi germane, a caror tronu si corona începe a se clatină, sguduita de ventulu nerezistibilu al erei nove, ce cutriera Europ'a de la sudu intra nordu, derima imperiele evului mediu, basate pe fortia, si creeza staturi pe fundamentu cu multu mai solidu, pe principiulu attractiunii elementelor homogene, — pe principiulu natiunalitătilor! Căte grigiri a causat u acestu parlamentu in staturile incinate cu poporatiuni poliglote, o vediu ramu pre

chiaru d'in tienut'a inversiunata a diuaristicii austriace d'in dilele trecute si ne potem convinge astă-di in strigatele de triumfu, ce le intoneaza totu acea diuaristica, vediendu-si satisfacute malitiosele dorințe cu ocasiunea desbaterilor in parlamentulu de vama despre adres'a cătra regale Prusiei, ce-o proiectase partid'a liberalilor natiunali.

Fracțiunile parlamentului nu s'au potutu uni; natiunali tieneau mortsîu la adresa, germanii de sudu nu voiă se lase odata cu capulu de simpl'a ordine a dilei, si partid'a progresistilor inca avea in petto una ordine de dî motivata. Fusiunea incercata se fină cu o confuziune totala, si asiè, dupa cum amintisem, propunerea adresei eadiu cu o majoritate de 36 voturi. In or'a d'in urma foiele natiunale staruira d'in respoteri a scote ce-va capitalu politicu d'in amenintările presei francese, dar inzedaru, căci regimul Prusiei observă o tienuta forte rezervata, pote d'in respectu fatia cu sensibilitatea cabinetului d'in Parisu.

Pretensiunea ministrului presedinte d'in Anglia, Disraeli, ca regin'a să desolve parlamentul, dupa ce nu primi demisiunea ministeriului, fu aspru mustrata de Gladstone, care cu dreptu se mira, cum unu guvern, contra cărui-a s'a expresu parlamentul atât'u de chiaru, vine a cere desolverea cestui d'in urma? Cu tote aceste-a ministeriul Disraeli domnesce inca, cludendu prassea constitutiunale de pana acum.

Dieta Ungariei.

Siedintă casei deputatilor, d'in 8 Maiu.
(Urmare d'in nr. trecutu.)

Mai amintim aci, că lui Székely, care dîsesse, la § 7., cumecă numindu-se congresul rom. gr. or.: „natiunale” s'ar confundă releg. Romanilor uniti si neuniti, i-a respunsu pre scurtu

S. Borlea: ca să binevoiesca vorbitorulu a cetă testulu proiectului, acolo e pusu apriatu „religiună gr. orient.”, era religiunea Romanilor uniti se numesce „gr. cat.”; asiè dara prin cuventulu „natiunale” nu se va face nici una confuziune intre Romanii si potu fi odihnită toti acei-a, cari dora aru mai avă scrupulu. Alteum aici sunt deputatii romani gr. cat. ei abuna séma si-aru radică cuventulu, daca aru avă ce-va scrupulu in astă privintia.

După acestu incisu venim la continuarea siedintei. (§. 8.)

Maniu crede, că substernendu ministeriul acestu proiectu de lege, scopul lui principal a fostu, să facă dreptatea besericiei. I-pare reu, că pe langa tote staruintele n'au potutu convinge pe sérbi despre dreptatea dorintelor romane, si că nu le-a sucesu a statoru modulă de poedere pe calea invorii reciproce. Maniu face istoriculu desbinării romanilor in două confesiuni; in sinodulu d'in 1865 s'a enunciati nedependenția besericiei romane de cea serbesca, si in urmarca aceea comunele besericesci, locuite curatul numai de romani s'au scosu de sub ierarhică serbesca si s'au pusu sub jurisdicțiunea ierarhiei romane, ér comunele mestecate, locuite si de romani si de sérbi au remasu si mai de parte sub jurisdicțiunea ierarhiei sérbesci pana atunci, pana canda la cererea unei séu altor părți o comisiune mista, compusa d'in delegatiu episcopiloru respectivi si ai diregatoriei, va complană cauza acăstă in fati'a locului. Detoră a acestor comisiuni miste, in casulu candu incercările de impaciuire n'ară avă nici unu rezultat, va fi a cercetă dreptulu eschisivu de proprietate alu unei séu altor părți asupr'a averii besericesci nemiscatorie, si apoi conformu cercetărilor acelor a se complaneze cauza. Acăstă o procedură legală de pana acum, santiunata si de maiestatea sa conformu cărei-a in 31 comune locuite cea mai mare parte de romani s'au si-incercată despartirea, dar fără rezultat, si cestiunile acestea acceptă si astă-di deslegarea loru la ministeriul de cultu. Maniu stimează precautiunea ministeriului de cultu, pentru că n'a vrutu să se mestecă in cauzele acestea, doresce inse d'in parte-si, că in casulu acestă se observe ecuitatea, nu summum jus. Cestiunea proprietăti compozitorului de pana acum — besericile comunale, locuintele preotiesci, scolele, si fundatiunile spre scopulu acestă, — nu se poate deslegă asiè, ca posesorul fapticu de

fatia să fie totu-odata si proprietariu. Acestea sunt motivele cari l'au facutu a propune unu amendamentu la paragrafulu alu optule-a.

Franciscu Deák: Tote schimbările de una importanță mai mare, precum este si separarea creditiosilor de acea-si religiune, au consecință naturală de a produce cestiuni nenumerate relative la droptu si avere. Aceste cestiuni, a deseori, nu se potu complană in modu amicabile, si rechia-ma, prin urmare, intrevenire judecatoresca.

Punctul meu de mancare este, ca aceste cestiuni să se decida cătu se poate de iute; acestu-a este interesulu ambelor părți, cari, de siguru, nu voru voi a se tione de assiom'a vechia: qui habet tempus, habet vitam. Inse chiaru si interesulu statului pretinde, ca aceste cestiuni de dreptu privatu să se decida cătu mai curendu, fiindu că scimu, si d. ministru o scie si mai bine, că in unele comune, dupa despartirea metropolilor, s'au intemplatu casuri scandalose, si inca chiaru in locurile cele mai sante, i basereca si in apropiarea ei, acea ce n'a potutu să fie decătu spre micsiorarea religiosității ambelor părți.

Intrebarea, la §. 8, este: Care judecatoria va decide aceste cause?

Judecatorile ordinare nu potu fi chiamate a statori a supr'a acestor afaceri, d'in causa că, pre calea ordinaria a legii, tote comunele — in numeru de 30 sau 40 — aru trebui să si-incepă procesele la tribunalelor ordinare, si fiindu că aceste comune se tieu de mai multe comitate, in casulu acestu-a ar' urmă, că procesele s'ar incepe, in acel'a-si tempu la mai multe tribunale. Deci n'ar' pot să resulte d'aci decătu confuziune si disormitate, cu privire atât'u la principiile de procedura, cătu si la pronunciarea sentințelor.

Unde se va decide a supr'a impartării proprietății funului natiunale? a supr'a celor 27 claustre, cari parte sunt in cotoju Szerém, parte in altu Aradului? si unde se va face apelatiune?

Reمانu dara două moduri: compromisul si delegatiunea. Compromisul nu este cu scopu, fiindu că, precum ne arată experientă, prin compromise nu judeca de cătu unu omu singuru, presidintele. Delegatiunea este dara singurulu mediulocu legal pentru deciderea acestor cause. Majestatea sa va delegă, pre langa contrasemnarea ministeriului respectivu, una judecatoria anumita, care va decide a supr'a intereselor atât'u a le individilor cătu si a le părtilor de religiunea gr.-orientale.

Dupa aceasta evenimente — ce o publicaramu numai in estrasul — d. Deák puse pre mes'a cascii urmatoră modificatiune a §-ului 8.

„§. 8. Ori-ce pretensiuni provenite d'in separarea ambelor metropolie, in cătu nu s'ar potă complană prin convoie imprumutata, privesca acele metropoli intrega, sau diocesele episcopali, comunele baserecesci sau chiaru si pre individi, — voru fi a se validă, scutite de timbru si competitie, prin una judecatoria delegata, pre langa contrasemnarea ministeriului respectivu, prin Majestatea Sa. In procedere, delaturandu-se ori-ce alte remedie juridice, se va sustine numai apelatiunea ordinaria la două foruri.” (Aprobare viua.)

Aloisius Vladu primește modificatiunea lui Deák, pre langa ardausulu, că afacerile cestiunate să se pertrateze, in apelata, estra seriem.

Stojacskovics se alatura, elu si consocii săi, pre langa amendamentului lui Deák. Ar dorì numai ca, cu privire la formularea stilistica, in locu de „separarea celor două metropolie” să se pună evenimentul „inființare.” (Contradicteri. Să votăm! Sgo, motu.)

Miletics nu primește propunerea lui Deák, fiindu că nimene nu poate fi oprită de la judelele său ordinariu.

Manojlovics si-retrage amendamentul. Várad y, Bónis, Stratimirovici renunță la eveniment.

Babesiu vorbă mai lungu in contră propunerei lui Deák.

Balt. Halász si-retrage asisderea propunerea, cu atâtu mai virtosu, că si elu a dorit delegatiunea unei judecatorii ordinare. Trateza, in căteva cuvinte, objectulu, si si-esprime dorintă, ca in localu procedurei ordinare in scrisu, să se intrebuinteze procedură verbale sumaria. (Sgomotu. Să votăm!)

Presidintele procede la votare, punendu mai antâiu intrebarea: daca se primește modificatiunea comisiunii centrali relativa la §. 8.? Majoritatea respunde că nu. Urmează amendamentul lui Franciscu Deák. Dupa una desbatere lunga, cas'a primește amendamentul lui Deák cu adausulu

Aloisiu Vladu, ca judecatoria se pertrateze cau-sele, cu ocaziunea apelatiunei, extra seriem.

§. 9. Se primesc fără neci una observatiune, și desbaterea modificatiunei, insinuata prin ministrul cultelor, se amenează pre siedintă urmatoră.

Finea siedintei la 2 $\frac{1}{2}$ ore.

Siedintă casei deputatilor din 9 maiu.

Presed: Szentiványi; not.: Dimitrievits.

Se cetește protocolul siedintei de eri pentru autenticare; Bónis observă, că de orece §-ul 3 cercuscriindu-să a congreselor vorbesce de „adunare basericescă“, astădăra e de lipsă, ca în § 7 după cuvintele „congresu naționalu“ să se pună încă cu-ventul „basericescă“.

Not. Dimitrievits dăce, că protocolul s'a compusu stricte conformu decisiunilor de eri.

Stojakovits spriginescă pe antevorbitoru, se inviosește înse, ca în protocolu să se pună între paranteze și cuvintele „adunare basericescă“.

Horváth dăce, că smintă acăstă se poate usioru corege la a treia ceteră a proiectului de lege.

Nyáry și Somossy pledează pe lauza cele dăse de Bonis; presed. pune cestiunea la votisare și majoritatea decide, să se corega protocolul în sensul mai susu amintitului.

Dupa autenticarea protocolului, presedintele comunica scrisorile incuse.

Deput. Edes prezintă o petitiune a mai multor locuitori din comună Onod, caru restituirea daunelor caușate prin comasatiunea din 1859; se strapune la comisiunea pentru petitiuni.

Varga cere, ca în comisiunea de dice, care va raporta despre cerință procurorului de statu în procesulu intentat contra lui Romanu, redactorului „Federatiunii“, în locul lui Gojdu, care nu e mai multu membrulu casci, să se alegă altu membru, și la acăstă alegere să se iee în drepta consideratiune cunoștiintă limbei romane.

Căsă decide intregirea comisiunii, se dau cedulele de votu, rezultatul se va enunță în siedintă de luni. Se verifica Péchy, deputatul cercului Szikszó, și după acăstă se trece la ordinea dălei, care tratează despre adausulu ministeriului, referitoru la acei greco-orientali, caru nu se tieni nici de naționalitatea romana, nici de cea serbescă.

Nyári face panegiricul liberalității legelatiunii magiare, și după aceea propune la adausulu regimului încă urmatoriul suplementu: „Credinciosii greco-orientali, si ceialalti, caru nu se tieni de naționalitatea romana, respective serbescă, remanu si de acum înainte în posesiunea toturoră drepturilor, caru le-au esercentu pana acum cu privinția la limbă învățamentului scolaru și a ceremoniei basericescă, asemenea și în administrarea averii loru basericescă. Afara de aceea sunt indreptățiti a dispune, ordină, administra și direge în modu nedependinte prin organele propriu, pre cum să a statorit u în § 3, tote afacerile fundatiunale basericescă și scolarie. Totu felul de pretensiuni escate din despartirea acăstă se voru validă naintea tribunalului statorit u în § 8.“ (Aprobare.) Nyári motivează apoi într-o cumentare mai lungă adausulu său, fără ca să poată respondi ceea ce lumina preste confuziunea de idei; exprese atât de intortocat în acestă adausu. Nu destulu cu atătuă, Vadnay, Horváth, Kerkápolyi, și Somsich mai facu unu amendamentu: „Credin-

tiosii greco-orientali, caru nu se tieni nici de naționalitatea romana, nici de cea serbescă, remanu si pre viitoru în tote drepturile, caru le-au esercentu pana acum cu privinția la dispunerea libera despre afacerile loru basericescă și scolarie, la intrebuintarea libera a limbii în baserica, la administrarea averii basericescă și a fundatiunilor.“

Stojakovits detaiează referintă intre greci și ierarciă serbescă, combate partea adouă a propunerii lui Nyáry și se declară pentru amendamentul lui Vadnay; totu astă se pronuntă și min. Eötvös.

Babesiu propune unu amendamentu nou: „Credinciosii ambelor metropolie, caru sunt greci, si nu serbi, respective romani, se sustinu în drepturile, caru le competu după legile basericei gr. or. cu privinția la limbă basericescă și scolarie, si la afacerile basericescă.“ Babesiu spune, că fiindu vorba de căteva mii de greci, si cană se compune unu paragraf separatu pentru regulararea referintelor loru, paragrafulu acelă să se redige astfelui, incătu să aibă valoare și pentru alte baserici, caru se află în asemenea pusețiuncă.

Dimitrievits pledează pentru proiectul regimului și pentru amendamentul lui Horváth; Miletics n'are nimicu în contra inițiatorei unei metropolie greco-șecă, dacă o voiescă grecii; despre obiectul acestă înse nu e indreptățita casă a decide.

Simonyi partinează adausulu lui Nyáry. Bonis consente cu Stojakovics, că despartirea eventuală a grecilor trebue să se miediu-locescă mai antău pe calea sinodului; tocmai despre casulu acestă tratează adausulu lui Nyáry. Dacă se temu unii, că prin acăstă s'ar deroga dreptului sinodului, atunci se poate dăce în amendamentu, că despartirea să se mediu-locescă de sinodu.

Ioanoviciu respunde lui Stojakovics, care citează intemplarea cu grecii din Brașovu, numindu-o violență din partea consistoriului român. Ioanoviciu dăce, că afacerea aceea a ajunsu la ministeriul de cultu, care încă n'a adusu pana acum nici una decisiune, prin urmare nu se poate numi violență; altcum partinează proiectul regimului cu amendamentul lui Somsich.

B. Halasz, Bano, Paczolay, Székely vorbescă pre langa amendamentul lui Nyári; Kacsavics, Sig. Popu, Kurtz, Bezeredy, C. Szász și Székács vorbescă pre langa adausulu ministeriale și amendamentul lui Somsich și consotii.

Borlea On. casa! De-si vedu, că onorată casa și-a permisă preteza pacientă, me rog să mi se permită a exprime pre scurtu, forte pre scurtu, căteva cuvinte, premiindu totodată, că nu voi aduce neci unu argumentu neci pro neci contra vre-unui-a din aceste amendamente, fiind că d'in cele desfășurate pana acum sciu pre-bine, cără amendamentul se va primi, și fiindu si d'altele convinsu, că argumentatiile mele nu voru dă una alta direcție vointiei onoratei case, nu voiescă decătu a face căteva observații la reflecționile ageră ale dnului deputat Carolu Szász, indreptato contra amendamentul lui deputat Babesiu, (Să audiu.) de-si sciu că d. deputat Babesiu nu are lipsă de aperearea mea; a nume: d. deputat Szász spuse chiaru acu, că nu a potutu face vre-o deosebire, neci chiaru cu ochii dsale înarmati, între amendamentul lui deputat Babesiu și între alu guvernului, înse domnului vede d'in argumentarea lui deputat Babesiu, ce jace în aceste cuvinte, caru, cuprinse în amendamentu, paru a fi nevinovate, — a nume vede că

d. Babesiu ar' dori, ca acei romani de unu numeru micu, precum se exprime domni'a-lui, de totu neinsemnatu, caru sunt strimtorati sub metropoli'ă serbescă și alu caroru numeru micu, necunoscundu-lu d. Carolu Szász, lu-voi spune eu, declarandu că acestu numeru neinsemnatu, precum pretinde d. Szász, — constă, celu putiu, d'in 20,000 de romani, că d. Babesiu ar' dori dura, ca și după decidera proceselor subversante intre aceste 2 metropolie, romani strimtorati sub serbi să fie în procese infinite cu ei, să se atace nencetatu unu pre altii, și astă să se semene semintă discordiei patrii.

Să mi ierte d. deputat; motivarea amendamentului lui Babesiu nu are acestu inteleșu, si nu sciu, cum, si de unde poate dlu. Carolu Szász a-lu explică astă, precum facă dsa, că dlu scie pre-bine, că în amendamentul nostru de eri noi a recomandat unu modu de procedura mai simplu si mai rapidu si ne amu luptatul chiaru pre langa acelu-a, care fu primiu de on. casa, fiindu convinsi de plinu, că atătu familie cătu si tierele, între cari s'au escatu neplaceri si controverse de sf erau mai înaintă in cea mai buna amicitia, si strânsă amicitia, sub tempulu controversiilor, in inimicitia, si anflorirea si fericirea unei familie său tiere, ai caror'a membru locuitoru sunt in discordia, sub durata inversiunarii loru si potu fi decătu impededata si innapoia.

Apoi eu negu că d. deputat Carolu Szász, său ori cai altul, ar' iubi mai invapaiatul patria comune său de mai inadinsu binele, de cătu ori-sare romanu.

Neci amendamentul dlu Babesiu nu cuprinde si poate cuprinde, prin urmare, astă ce-va, neci argumentarea acelui-a nu are inteleșu, ce d. deputat Carolu Szász, forticea a explică d'in elu.

Pentru ca d. deputat Carolu Szász, să pota dura ve si cu ochi nearmati deosebirea acestor doue amendamente, ca să pota intelege motivarea dlu Babesiu astă precum este intr'adeveru, voiu aretă esintă deosebirei acestor doue amendamente cestiuante, adeca: in inteleșulu amendamentului guverniale s'ar potă intemplă ca, denumindu prin Maiestatea Sa numai in venitoriu judecatoriu delega si, prin urmare, decidiendu-se, d'in cau'a lungimei proceduri, numai in 5-10 său chiaru si 20 de ani aceste cause de natura privată, caru se voru escă între serbi si romani, — ca 20,000 de romani voru romaně in multe locuri fără prietini invetitori, pana ce, deca s'ar primi amendamentul dlu Babesiu, acăstă eventualitate ar' fi eschisa.

Deci in inteleșulu celor dăce eu nu mo dechiaru pre langa unu din aceste amendamente, singuru d'in modu, ca să potem trece odata preste tota afacerea acăstă.

Iu fine P. Nyári într'o cumentare mai lungă motiveaza inca odata amendamentul.

Punendu-se la votu, se respinge amendamentul lui Nyári si se primescă adausulu ministeriale cu amendamentul lui Somsich si consotii.

Siedintă se radica la 2 $\frac{1}{2}$ ore.

Transilvani'a.

Impartesiri d'in tienutul Sibiului *).

III.

Să facem o scurta ochire si asupr'a referintelor economice ale poporului nostru de a Agricultură, economia de vite, meseriele si comunitatele suntu ocupatiunile lui de captenia.

Agricultură stă si aici, că 'n tota fieră, în intertru, forte de parte de la ce ar' trebui ea să fie.

*) A se vedea nr. Fed. 60 si 64.

in cele două versuri anterioare. Nu este adeverat! In cele două versuri d'antău dice poetulu, să demonstrâmu, că in noi suntem unu sange de romanu, ér' in cele două următoare dăce, că pastrâmu numai sangele dar' si numele de romanu, prima esprima duos insusiri cu totulu deosebite, care se potrivesc unu pe altu.

O mai fundata obiectiune cugetă a face acelă, că asemenearea d'in strofa a treia, unde se dice, că "vă stau ca brazi în munte", si indata in versulu următoru, "saru ca lupi în stune" prezinta o caricatura. Dupa ce astă obiectiune este si mai nefundata ca cea din

Asemenearea cu brazi esprima maiestatea voinicilor, cea cu lupii — poterea, destoritatea, velocitatea si cucerirea in care inteleșuri vinu, chiar' la Omeru in Iliada Cap. XVI. versu 16. 156. 352. de unde apoi si la Virgilie, clasici. Adeverat asemenearea după sensu este epica, dar formă in care se face, precisa si fără nici o desfasurare, curata lirica. Me indoiesc tare, daca in acestu locu suntem aplică o alta asemeneare mai precisa, mai semnificativă plastică totu odata, pentru că d. e. daca punea le-i, in lupi, atunci se repetă ideia de maiestate esprusa odata cu brazi si prin urmare asemeneările se confundă unu pe celalalt.

Pentru ce, voru dăce altii, pe Corvinu, care n'avea unu bine pentru romani, lu pune intr'unu rangu cu fanu si Michia? — pentru că aici nu vinu a se comunitații bune său rele, fără eroismul!

O singura spresiune d'in „Destepta-te romane“ este gedea si prosaica, adeca cea d'in strofa a opta, „că nu primim“ unde primim trebui in locutu cu unu din ceea ce se infirmă reciprocu.

casu melci si cfer

FOIȘOR' A.

Poesie lui Andrei Muresianu *)

(de Ar. Densusianu).

Periodul al treilea (1848-1850.)

Poetulu este aici in apogeul misiunii sale. Precum este tempulu astă si poetulu. Elu nu mai plange nici nu mai doare. Anim'a lui s'aprende la sunetul tocsinului, pune într'a la o parte cu tonurile ei, unori blande melancholice, altori aspre si discordante; și bucuriile, si cu vocea archangelului de la județiul din urma striga românilor să se deșteptă! Desperatiunea dispără, si speranța începe a lumiñă, si incalză animale. Poetulu face pe comandanțul, care cu cuvinte infocate aprinde curagiul ostasilor. Poetulu a rupt'o cu trecutul. Vocea lui înnecată si cobitoria nu o mai audim. El' candu tempulu nu-i mai ofere vre-unu evenimentu, care să-i preocupe fantasi'a, atunci filozofea, înaltia virtutea la idealul omenimiei, canta virtutea de bunu ceteatiunii si bunu romanu, si plange pe cei ce au cadiutu pentru patria, consoland'o de alte parte cu gloria, că a produsu astfelul de eroi.

Precum spiritul si ideile d'in poesie acestui periodu, astă si limbă si tehnică nu lasă nimicu a doră de la poetu în felul, si după calitățile lui.

Cinci piese constituie acestu periodu cari se înaltă pe stelele celeste. Pintre ele inse se redică „Despăgubirea Române“ cum s'ar înaltă cedrul într'unu pălcu de stejari. — Acestu cantu admirabile, in unu cadru restrinsu impreuna

*) A se vedea nr. Fed. 62 si 65.

totu ce a esistat in vietă nostra mare si sublimu, in bine si in reu, in fericire si nefericire.

Totu romanii, tote credintele si aspiratiunile loru, plangerile sortii loru, ca si resuetele de eroismu, blastemulu tiraniei, ca si indumnediearea libertății, suntu descrise cu atăta chiaritate si precisiune, cu atăta vigore si sboru, in cătu se pare, că creatiunea acestui cantu Serafimii au datu condamnatul din aripiile loru, sorele negrel'a, ér' unu solu damnedescu a dictatui ideile. In elu este reversat unu spiritu biblicu, o gravitate profetica. Aici nu mai vorbesc poetula. Acela care ne certă blandu pentru trecutu, si care ne striga să ne destepătăm si să ne redicăm din patru unghiuri, si să ne unim in cugetu si in semitiri, nu, elu nu mai este poetu, după cum inteleğem adăi, elu este unu trimis providential.

Nimicu nu se află in acestu cantu, ce ar' fi indiferente, ce adeseori obvine in celelalte piese ale poetului. Ori ce cumentu, ori ce spresiune, este la locul său, este semnificativa. — Daca mi-ar' fi permisă a me servă o imagine parabolica, apoi asi dăce, că acestu cantu este unu corp, care totul este capu si anima, si prin urmare nu ai potă instrina nimicu ce nu ar nimici totul.

In anul 1863 cu ocaziunea congresului național din Sibiu in o societate, unu choru de toneri cantă „Despăgubirea Române“ ér' unu venerabil protopopu rapitul de entuziasmu, pe lunga tote adancile lui betranetic, eschiamă: O domne! nici in biblia nu suntu cuvinte mai frumoase, si mai sunte!

Nu potu trece postea acestu clasică piesă fără a resfrange unele obiectiuni, ce parte le am audîtu facandu-se, parte voru cugetă unu, că au cumentu a-le face.

Dicu unu, că in cele două versuri din urma, din strofa a doua se variează său să repeteaza acea-să idea, care se cuprinde

timpulu nostru. Legislatiunea a intorsu pan' acum pîr pucina atentiu acestei cestui vitale, era proiectele Universitatii sasesci remasera totu proiecte. Dupa a mea parere agricultur'a va potè inflori in tota tier'a, prin urmare si aici la noi, numai dupa realizarea a trei lucruri in tier'a nostra: protocole funduari, banca ipotecara si comasatiune. Dar' prin acésta nu voiu se dicu, că n'amu potè si pan' atunci se facem u forte multu in interesulu agricultorilor nostri.

Sasii, o mana de omeni, si-au asociatiunea loru agronomica subimpartita in reuniuni tienutali prin totu fundulu regescu cu comitetu centralu in Sibiu, au si o foia pentru interesele proprii agronomicice, comerciale si industriale; era noi, poporul celu numerosu, n'avemu inca nici atatu. Urmările, firesce, se vîdu cu ochii; că-ci plugarii sasi stau in tota privinția mai bine decât ai nostri, cu deosebire in unii rami de economia ei facura pasi insemnati, mai verosu in pomaritu, stuparitu si economia silvanala.

In anulu trecutu sasii tienura o espusetiune de pome in Sibiu. Intrebati-ne, că cîti romani au ceresat acca espusetiune, dar' că cîti i-au audîtu macaru de nume? Nu e destulu, că romanii de prin comunele muntene cu pamentulu neroditoriu sunt restrinsi a si-cumperă bucatele pe bani d'in piatia, dar' apoi in parte mare ei cumpera de la sasu si acei bieti pomuleti, ce si-i punu in gradin'a casci. Autorităatile noastre scolarie nu potura inca sê ne infintieze nici chiaru lucrului celu mai usioru de realizatu: cîte o scola de pomi in totu satulu.

Afli, cum dicu, pe la economii sasi stupini frumose intocmite dupa sistem'a Dzirzoniana chiaru, pe-candu pe la omenii nostri nu prè gasesci stupi nici in cojnicie de curpenu.

Celu mai mare pecatu d'intre tote lu-comita omenii nostri cu padurile, peccatum, pentru care voru avè sê sufera amaru generatiunile viitore. Sunt pe sub munte comune frumose romanesci, alu caroru viitoru radîma numai in padurile loru, si totu-si aceste se taia, ce dicu?, se devasteza in molu ingrozitoriu, era de oprirea tajeturilor, de semenarea locurilor desierte, pucina ingrigire. Esempulu altor'a prinde la noi pucinu, lucrulu bunu ce lu-vedemua la altii lu imitâmu cu greu, pentruca traimus in aceea cre-dintia gresita, că n'amu potè cîtu altii.

Partea cea mai insemnata a poporului romanescu d'in acestu tienutu o facu economii de vite. Oieritulu a fostu pana acum unu ramu de ocupatiune, care nu numai a datu națiunei o clasa considerabila de omeni cu stare, ci a formatu si pentru vistieria statului unu isvoru frumosu de venit. Dorere inse, că viitorulu acelei clase e amenintiatu. Oieritulu se afla in decadintia sigura. Prin regularea d'in ce in ce mai multu a referintielor agrarie in Roman'a, prin deseile schimbări si prefaceri in Turcia, dreptulu pasiunatului de mai nainte pentru oierii transilvaneni devine pe dî ce merge mai restrinsu. Ca mâne voru siueră si vagouele drumului de feru preste campiele frumose ale Romaniei, pentru ca aceste sê pota rivalisă incurendu cu grădinele paradisee ale Italiei, si atunci turmele nostre nu se voru mai diari pe-acolo. Lucrulu tristu nu zace pentru noi nici-cum in acele semne frumose de progresare, ci in neaplecarea omenilor nostri la reformele pretinse de spiritulu timpului. Oieritul, economia de vite se porta dora si acum in mesura forte intinsa si in-

Italia, Germania si tote acele tiere ale Europei luminate, unde agricultur'a a ajunsu la culmea desvoltării sale. Inse cum?

Economii nostri de vite, cari in lipsa totala de pamentu cultivabilu aici acasa, restrinsi cu totulu la acel ramu de economia, numai asî mai potu ave unu viitoru, daca se vorugrabi a lasă d'in metod'a mai multu nomadica de pana acum in portarea acelei economie si a omanu in modu mai rationala. Omenii cu bani d'in acésta clasa n'ar potè sê lucru adi nici cum mai intieptiesce, ca sê si-cumpememosii prin comitatele Transilvaniei, pana sunt inca estime, că-ci dupa venirea drumului de feru le-ar cumperă potre si nu le vorugasă. S'o faca acésta chiaru in interesulu economiei ce porta, că-ci economia de vite numai impreunata cu agricultur'a mai potre ave viitoru.

Oierii nostri de p'aici ar' potè prè lesne sê tramita macaru doi teneri cu stipendii bune in Elveția, Italia ori Germania spre a studia si a se de-prinde in pracsia la economia rationala de vite. Au nu e pecatu că atât'a brânza nobila de diferite soiuri si numiri vine d'in departare preste tieri si mări pana aici la noi cu oile cele multe, ca sê ne iee bani scumpi d'in punga si sê-i duca totu acolo? Au cugetati, că laptele se compune in Elveția d'in alte ingredientii? Nici decum, numai omenii sunt altii.

O impregiurare forte imbucuratoria, prin care Romanii tienutului nostru apucara intr'adeveru de parte inaintea altor'a, este că la densii s'a desceptat unu spiritu speculativu de admiratur si că numerulu celor cari s'aplica la meserie pe dî ce merge crescere. In lnsa-si cetatea Sibiu avemu acu atât'i maiestri si sodali, incătu de-curendu s'a potutu forma acolo o „reuniune de sodali romani.“ Dar' si prin satete intregului tienutu, numerulu meseriesilor in crescere. Peile lucrate in satulu Porcesci sunt cunoscute acum pana in Anglia; luminăriile de său fabricate in Resinari sunt cele mai bune in tota Transilvania, si nu numai sunt cele mai cautele in Sibiu, ci ele sunt cunoscute si in cîte-va piatie ale Ungariei. Carutiele frumose, ce se gatescu de unu timpu incoce in Resinari, spre a se esporta in Roman'a invecinata nu stau nici in lucrulu lemnului nici in lucrulu ferului, inderertru celor gatite in Sibiu. Cismarii, pantofarii, cojocarii, rotarii etc. sunt mai in tote satete romanesci — romani. Organele noastre scolarie, staruindu ce-va mai multu in directiunea acésta, ar' potè in scurtu tempu sê faca aici minuni, că-ci midiloce sunt destule la indemana.

Cele 12 comune romane, d'in care se compunea sub absolutismu pretur'a Orlatului, formaseră in data dupa resboiu italiano-austriacu in 1859 prin influențarea organelor absolutistice de atunci, spre a si-face aceste merite inaintea mai marilor loru, unu „fondu pentru invalidi“, nu este decât unu singuru individu, care, dupa statute, se potre adi imparatesi d'in acel fondu, capitalulu caruia a trecutu preste 13,000 fiorini. Dupa pererea mea comunele fundatrice ar' lucra adi multu mai bine, candu ar cere modificarea statutelor loru, spre a potè dà fondului altu scopu mai practicu d. e. ajutorarea tenerilor la meseria. Nu dicu, că scopulu primariu n'ar fi bunu, in se este mai bunu decât bunu, e totudeun'a de primitu, — si mai antâiu cele de lipsa, apoi cele folositorie.

Cu comeciu inca se deprimu omenii nostri binisioru mai cu sama de vite si de acele pro-

ducte crude, cari sunt mai aproape de ocupatiunea loru primitiva, cum lana, pei, unsore, său etc. Cu tote aceste suntemu forte ingrigiti, că ce fisionomia va luă tienutulu nostru dupa venirea drumului de feru. Cei mai buni speculanti i dau comunele Boiti'a si Resinari. Comerciul Boicenilor cu rîmatori si vite corante d'in România pana pe la Pest'a, Vien'a, Prag'a etc. este cunoscutu.

Traficele si boltele de orice negotiu de prin satete romanesci de aici nu sunt, ca prin alte tienuturi, in mani jidovesci si armenesci, ci in manile romanilor.

Ce asiu mai doru eu dupa tote aceste Romanilor d'in acestu tienutu este: mai multu spiritu de asociare. Se vedu, multiamita lui Dumnedieu, unele semne imbucuratorie si in privint'a acésta. Locuitorii comunei Boitia, spre a-si forma unu fondu scolaru, se otarira mai cesti ani a contribui totu insulu mai antâiu cîte 5 in urma cîte 10 cruceri de fia-care rîmatoriu. Astu-modu densii si-creara in timpu de 4 ani pe sam'a scolei loru unu fonduletui de 4000 fiorini, care e depusu acum in „Sparkassa“ sasesca d'in Sibiu, fiindca noi n'avemu inca p'aici atare cassa de pastrare, desf inaintarea ei n'ar fi cu nepotintia. Totu in Boitia se forma nu demultu o societate de 18 insi, carii pusera la olalta unu capitalu de 60,000 fl., spre a neguitorii cu elu si a impartî venitulu intre sine. — In Resinari s'a inaintiatu cu inceputulu acestui anu o „Societate de pastrare si imprumutare“ pentru locuitorii comunei. Statutele aceleia se publicasera anulu trecutu in „Albin'a“, si fiindu acum aprobatu si de Gubernulu tierii, ele n'ar strică a fi respandite si prin alte diurnale d'ale noastre, pentru ca ide'a despre atari societăti sê se latiesca cîtu mai tare*). Comun'a Salisie d'in tienutulu nostru impreuna cu numeroasele comune romanesci, de care e incungjurata in nemidiloca apropiare, ar' potè pre usioru sê infintieze atare societate reversatoria de multu folosu pentru locuitorii. Inca si societăti de alte intreprinderi s'ar potè acolo realisa.

Inchiîiu cu observarea, că si pentru interesele materiale ale poporului nostru preste totu ar' fi multe de facutu, că-ci cele 2—3 stipendiute de cîte-va dieci fiorini, ce le dă „Asociatiunea“ nostra pentru prasirii de pomi etc., nu sunt inca nici pe departe mersi, cari se ne dispenseze de la tota lucrarea mai de parte. Comitetulu societătii agronomicie sasesci d'in Sibiu tocma acum se ocupa cu ide'a, de a inainta o banca ipotecara de imprumutu pentru proprietarii mici d'in „Sachsenland.“ Unde, pentru Dumnedieu! vomu remaine noi, daca vomu mai stă indelungu cu manile in sinu??

Visarionu Romanu.

Clusiu, 29 aprilie 1868.

Luni in 28 aprilie, furamur martori unei serbatori, la noi in Transilvania inca nevediute. In asta dî, la 8 ore demantia, se deschise lucrarea la impletirele de pamentu, pentru calea ferata, Oradea-Clusiu, ba asta ora, fece comisariul regiu contele Péchy cea d'antâiu tajatura cu sep'a la marginea Clusiu, de unde se incepura lucrările. Tote deregatorie si corporatiile au luat parte la acesta festivitate, afara de acestea si o multime insemnata de popor. Comisariul regiu fu primiu la facia locului, prin primariu cetății cu o vorbire, —

*) Candu ne va da man'a, le vomu publică si noi R.

de pe scen'a luptelor său pasiunilor in interiorul său. Elu se afunda in regiunile nemesurate ale frumosului morale. Consulta cîile vertutii, si afia că numai omulu virtuosu este totodata si fericitul si frumosu. Elu este sentit de tote retele si furtunile lumiei.

Arunce lu in deserturi, lipsite de-orice flore, Pe unde nu s'arata, nici omu nici sburatore,

Ci sierpi veninato;

Vertutea-i va si scutul si-asilulu de scapare, In togma ca si cedrul, cu umbra sa cea mare

La omeni caletori.

Asemenarea vertutii cu cedrul d'in deserturi este numai forte nimerita si concisa, dar totu odata si forte drastica. Acésta strofa are multa asomenare cu strofa oratiana (Carm. libr. 1. od. 22.):

Pone me pigris ubi nulla campis
Arbor aestiva recreatur aura, etc.

Dar acésta retragere a poetului dureza pucinu, numai patru strofe, că-ci in a cinci-a descinde éra-si in valurile societătii omenesci, unde tiranii apesa poporele, care fără-delege reclama resplata si aprinde dorulu de resbunare, si astu-feliu poetului si acésta piesa o termina dorindu tempulu.

„Candu omenii sê sterga si umbr'a de sclavia,
Fiindu crestini curati;
Si 'n locu-i sê domnesca dreptatea nepetata,
Egala 'ndreptătire si pace adeverata,

Ca intre fi si frati!“

(Va urmă.)

Fratii si sororile plangu cîtu plangu pe fratii loru. Temputu alina dorerile si sterge lacrimile. Repausatii ori-cîtu de iubiti, devinu o umbra in suvenirea celor vii. Ca tote umbrele, se subtila, se raresc si in fine dispare si acésta umbra Amantele! O! ele de cele mai multe ori a dou'a, a trei-a demnitati au uitatu pe amantii loru.

Astu-feliu poetulu peste unu scurtu tempu nu mai are pe nime sê consolaze, s'au consolatu toti de sine. Dar este o fintia mai pre susu de tote cele amintite, care in eternu nu uită, in eternu iubesc, in eternu plange pre eroii caduti. Acésta fintia este Patria, este Natiunea, si éta dorerile acestor'a trebue consolidate.

„Câtra martirii“ s'a simtitu, si s'a cantatu unu scurtu tempu cu multu focu. Dar acumu nime n'o mai canta, s'a uitatu. Ca apoteosa, acésta poesia se innalzia peste tote cîte a mai creatu poetulu in acestu genu.

„Devotamentul familiei Hurmuzachi“ este dictat d'o viua sperantia, d'o firma incredere in viitorulu romanilor. Acésta piesa este ince prè narativa istorica, pre mirosa a documente mucede.

Ideile varieza pucinu si se chiar' repeteaza; limb'a este prosaica, conceptiunea langeda, său cum dice Oratiu, mus'a e pedestra. Strofa a dou'a se repeteaza in a trei-a mai cu aceleasi cuvinte. Cele patru versuri d'in urma d'in strofa a siepte-a se repeteaza său, astă dicundu, se decopieza inca mai pe largu in strofa a opt'a si a nou'a. Singura strofa a opt'a ce o vedem adeseori citata este care mai versa lumina peste intrega pies'a, si care i va sustine numele inca multu tempu. Acésta strofa, ce e dreptu, merita si sapata in diamantu! In ea se oglinda trecutulu si viitorulu nostru.

In „omulu frumosu“ poetulu se retrage pe unu momentu

Ja carea acestă respunse cam în urmatorice: Tienu de mare însemnatate diu'a de astă-di, pentru Ardealu și Clusiu, apoi și pentru patri'a comuna, și inca d'in trei privintie ponderose: este însemnata și epocala diu'a de astă-di pentru că în ace'a s'a facutu incepțul legăturii drumului de feru în Ardealu; prin acăstă apoi, fără indoială se ajuta incorporarea Ardealului cu Ungari'a, spiritul comunu, industri'a și comerciului caștiga sboru poternici si de influență. Dupa ce trece Dsa apoi preste starea Ardealului, dinainte de 1848, dupa 1848-1867, dupa ce sprima recunoștință Majestății Sale și ministeriului magiaru pentru restituția constituției, continua: „Se spriginiu, domnilor, intențiile parentiesci a le Majestății Sale, și staruintele patriotice si sincere a le ministeriului magiaru responsabilu, — unulu intr'un'a si altulu intr'alta direcție, si ve asecurezu, că patri'a nostra comuna, nu preste multu va rivaliză, atât cu libertatea constitutiunale, cătu si cu starea materiale cu națiunile celea mai culte ale Europei.“ Recomenda apoi fiacarui patriotu activitate spre consolidarea patriei si dice:

„Să fimu drepti si cu ecuitate cătra deosebitele națiunități, nu numai pre terenul politicu, fără si pre celu materialu, pentru că ei ne sunt frati, consangenii si consoci, unu spiritu comunu bate in inimile nostre: fericirea si inflorirea patriei!

Impartăsiesc acestea date d'in vorbirea ocasiunale a contelui Pechy, fără de a observă ce-va, mai cu sema la cunțele Dsale celea d'in urma, că-ci nu voiu se subtragu cetătoriului placerea, de a se minună de frumseti'a cuvintelor celor atât de multu promisiatorii. Dsa scie face d'in tote capitalu politicu pentru cau'a maghiara, noi inca ne cugetăm ale nostre! Politic'a națiunei romane nu are nece o legătură cu drumulu de feru transilvaneanu; deci să-lu luăm la privire d'in alta parte, punendu politic'a tierei de laturi.

Așă dă Transilvani'a inca va avea drumulu său de feru, si patri'a nostra inca se va legă prin poterea vaporu-lui de lumea comercianta si industriale. Scivoru Romanii nostrii, să se foloseasca de folosele ce i le prestează calea ferata, să ba? este greu de a judecă anticipative. Averea poporului romanu in Transilvani'a constă, poti dice că, mai numai eschisivu, in pamentu si productele acelui-a, apoi in prasirea vitelor. Calea ferata, legă Transilvani'a cu comerciul lumii, si ambe acestea produse, voru crește in pretiu pentru acel-a cari voru să portă si o economia ratiunale pentru producția sale. Tegm'a neguitorii face pretiul calei ferata, si acelu poporu simte bunatatile, care este industriosu, diligenter si economici si industriei sale, scie să-i acopere lipsele casnice si interne, indigene, — apoi produce destulu si pentru unu esportu de concurentia in afara. Pamentul Transilvaniei este in cea mai mare parte forte roditoriu, intrece in productivitatea sa pre multe alte tieri de si cu stare cu multu mai buna decât a Ardealului, — campiele si muntii Transilvaniei au pasiuni forte bune si ingrasia ciurde de vite, chiarsi d'in tierele invecinate. Ce concurrentia va potă tienă Ardealul cu productele sale, viitorul ne va areta. Într-altele cuțezu a dice, cumca dupa starea de facia a agriculturii in Transilvani'a proprietarii nostrii de pamentu putinu voru potă concurge cu cercaloleloru in concertul ne-

gutiatoriei poporeloru, — in specie poporul nostru tieranu, carele in părte multe locuri nu se ingrigesc de pamentul său, ca producă mai multu, de cătu atât'a, cu cătu si-acopere lipsele casei si-si platescă dările, — si este tare de temutu, că de cătă agricultorii nostrii, nu voru incepe la o agricultura mai ratiunabila, pucinu folosu va aduce pentru mosiileloru calea ferata, si forte lesne voru fi aruncati in bratiele speculantilor de totu soiul, cari voru sci să-i facă capitale d'in produsetele pamentului bietului tieranu romanu, voru sci prin deosebite midiloce să-i facă bunuri estinse d'in mosiilele româneni.

Scole agronomice si era scole agronomice, sunt lipsele noastre celea mai imperitive! Asociatia transilvana pentru literatură romana si cultură poporului romanu, sperăm că va fi afiandu de sositu tempulu, ca să i-e această costiune la adunarea generale venitorică la o desbatere si cumpenire serioza, si-si va incordă poterile pentru suplenirea unei lipse pentru Romanii d'in Ardealu, de intrebare vitală. Trasur'a cea cu sap'a, la deschiderea lucrului calei ferata, este o admonitie poternica către asociatia nostra, ca să ingrigescă odata pentru infinitarea unor scole agronomice, este, o admonitie pentru proprietarii nostrii de pamentu, ca să se silesca prin o agricultura si economia mai ratiunabile, dupa modelul tierilor cari trecu de gradine ale Europei, să castige nu numai abundantia de produse d'in pamentul loru, fără ca acelele să le si nobilitze, ca să potă cu acelele intr'a in concurența lumei comerciente. Calea ferata este o admonitie si către economii nostrii de vite, ca să nu lenivesca acestu ramu alu economiei, că-ci cu midiloce usiore de comunicatiune, prasirea vitelor dă mai cu sema la man'a tieranu, isvorul celu mai securu de venituri frumose.

Folosulu celu mai bunu d'in calea ferata lu-potu tragă deocamdata, lucratorii cu palm'a. Intre Romanii nostrii suntu bratiale celea mai tari si vengiose, si dupa cum ne spune unu diuariu magiaru de aici, unu barbatu harnicu si potă caștișă 1 fl. pana la 1 ft 50 cr. pre dî. Această ar' fi unu castigă destulu de bunu pentru unu dileriu, daca nar' ambla togm'a poporul nostru pre la lucrări de acestea de a rendulu inselatu. Lucrul de pamentu, pre linii intrege lu-cumpera de la intreprinditori speculantii de totu soiul mai cu soma jidani, cari apoi insisi-toemesou lucratori, de comunu cu ruptulu. Omenii precepatori, cum suntu italienii si nemiti cari s'a „mai ocupatu cu atari lucruri se sciu tocma le lucru, pre castigul loru, era romanii nostri pana voru precepe, cătu pamentu trebuie redicatu pana ce vei sepă unu cubicu, forte multi se vonu astă novoiti de a curm'a lucrul inceputu, dupa truda de 3-4 dile si a se departă fără de nece o plata; pentru că de a rondulu speculantii platescu numai dupa finitulu lucrului. Apoi mai este inca unu modu de speculatiune la lucrările acestea. Intreprinditori de acesti-a, cum se dice de a dou'a mana, vendu lucratorilor pre linea loru, mancările si beuturile. Lucratorii au atâtă creditu, cătu au lucratu, primescu nesecu tiencusiuri de metalu, cu acelele-si cumpora mancarea si beutur'a, apoi li se numera in bani numerati. Așă apoi facu speculatiune dupla, remanendu totu banulu primitu de la intreprinditori, era-si in pung'a loru. Intrelegint'a noastră de prin apropiarea linei pre carea se lucra, va face unu serviciu poporului, ca să-lu indemne la lucrul drumului, inse-

să-i spuna, ca să fie cu luare aminte, la procedură altoră cari au mai lucratu la impletire de drumuri, se invetie de la ceia, ca d'in incepțul lucrului să potă trage castigă frumosu dupa palm'a si braciul său er nu să fie silitu să invetie pre pung'a si daun'a sa.

In cau'a acăstă destulu astădatu, să trecu si la altela. In o corespondintia a mea, mai de curendu, v'am fostu scrisu, cumca cetatea Clusiu voescă să radice, pre spese comunale o scola industriale si cumca in comitetul esmisu pentru clădirea statutelor, priu preotul evangeliu tieranu Hintz de aici s'a propus de a se primi ca studiu obiectiv si limb'a romana, v'am scrisu, că elu a remas cu propunerea sa singuru si cumca aceea si-a dat'o la protocolu ca votu separatu. — In dilele trecute, a venită cau'a la pertractare in comunitatea cetățenesca. Si ce credeti, căti aperatori a avutu propunerea preotului Hintz? dî, pre cei doi potopii romani d'in locu. Mai cu mare focu si despreștin, in contra limbii romane, ca unei limbi neculte, pro carea nece romanii nu o precepă, a vorbitu unu membru onorariu a asociatiei transe pentru literatură si cultură poporului romanu; secretariul muzeului transilvaneanu, Enricu F in al. Dsa astă limba romana pră neculta, spre a fi propusa intro scola industriale. Audit-a-ti, Domnilor, acăstă este membru onorariu alu asociatiei noastre, si Dsala apoi connationalistii săi i si credu, pentru că dora de către n'ar sci limb'a romana, si n'ar cunoscă literatură ei, romanii nu l'ar fi alesu de membru onorariu la asociatia loru literaria. Așă o patimă noi de multe ori, cu prietenii nostri!

ROMANIA.

Camer'a si Sonatul României s'au redeschis la 2 mai, inse d'in cau'a, că deputati si senatorii nu erau in număr completu, lucările loru nu s'au inceputu decât la 4 l. c.

Diurnalul „Rom.“ dupa care raportam despre activitatea Camerelor României ni impartăsesc că C. Cretulescu vicepresedintele senatului si-a datu demisiunea si in locul lui s'a alesu vice-presedinte P laianu.

Senatul in prim'a sedintă completa a luat in desbatere proiectul de lege spre a se lasă fără taxă intrarea in tiera a granilor straine. Desbaterea se va continua in sedinta viitoră, despre ce vomu raportă mai pre largu.

Camer'a deputatilor in sedintă a d'in 4 l. c. a desemnatu asupr'a proiectului de lege pentru politia rurală, despre ce mai pre largu in urmă viitoriu.

* * * (Una Petitione.) In dilele trecute, candu se departase Maiest. Sa d'in Pest'a, la drumulu feratu, candu chiaru voia să se suia in vagonu, se apropiu unu omu imbracatu forte slabu si cadiu in genunchi admanu Maiest. Sale o scrisore. Maiest. Sa primi petitionea omului si o dede generalului cont Bellegarde. Dupa ce se departă locomotivulu, omulu nu scie ce să facă de bucuria, si enară la cei-a d'in apropiarea lui, că elu numai pentru aceea a venit la Pest'a, unde petrece de 14 dile, ca să potă admanu cererea Maiestății Sale. — Omulu d'in Kiesenbergh.

Proprietariu, redactoru respondentului si editoriu:

ALESANDRU ROMANU.

Comunicatiunea drumurilor de feru.

Vien'a-Pest'a-Segedinu-Temisior'a-Baziasiu.

De la Vien'a	pleca la 7 ore 45 min. dem. si la 8 ore — min. ser'a.
„ Posionu	„ 10 „ 24 „ „ 10 „ 51 „ „
„ Neuhausel	„ 1 „ 23 „ diu'a, „ 1 „ 54 „ năpteau
„ Pest'a	„ 5 „ 19 „ d. m. „ 6 „ 31 „ deman.
„ Czegléd	„ 7 „ 54 „ „ 9 „ 14 „ „
„ Segedinu	„ 12 „ 12 „ năpteau, „ 2 „ 55 „ dup. m.
„ Temisior'a	„ 3 „ 55 „ dem. „ 7 „ 47 „ „
„ Jasenova	„ 8 „ 4 „ „ *
„ Beserică-Alba	„ 8 „ 40 „ „
Sosecesc in Basiasiu la	9 „ 10 „ „

*) De la Temisior'a la Baziasiu comunica numai odata.

Basiasiu-Temisior'a-Segedinu-Pest'a-Vien'a.

De la Basiasiu	pleca la 5 ore 55 min. d. a.
„ Beserică-Alba	„ 6 .. 27 „ „
„ Jasenova	„ 7 „ 6 „ „
„ Temisior'a	„ 10 „ 40 „ ser'a si la 7 ore 25 min. dem.
„ Segedinu	„ 2 „ 26 „ năpteau, „ 12 „ 53 „ diu'a
„ Czegléd	„ 6 „ 35 „ dem. „ 6 „ 21 „ d. a.
„ Pest'a	„ 9 „ 55 „ „ 9 „ 30 „ „
„ Neuhausel	„ 1 „ 52 „ diu'a, „ 1 „ 8 „ „ năpteau
„ Posionu	„ 4 „ 48 „ d. a. „ 4 „ 12 „ dem.
Cosecesc in Vien'a	la 6 „ 36 „ „ 6 .. — „

*) De la Temisior'a la Baziasiu comunica numai odata.

Jasenov'a-Oraviti'a.

De la Jasenov'a	pleca la 8 ore 30 minute domaneti'a.
„ Jam	„ 9 „ 12 „ „
„ Racasdia	„ 10 „ 12 „ „

Sosecesc in Oravita la 10 „ 57 „ „

Oraviti'a-Jasenov'a.

De la Oravita	pleca la 4 ore — minute dupa mediasi.
„ Racasdia	„ 4 „ 45 „ „
„ Jam	„ 5 „ 38 „ „

Sosecesc in Jasenov'a la 6 „ — „ „

Vien'a-Oradea-Marc.

De la Vien'a	pleca la 8 ore — minute ser'a.
„ Pest'a	„ 6 „ 35 „ deman.
„ Czegléd	„ 9 „ 27 „ „
„ Puspök-Ladány*)	1 „ 58 „ dup. med.
Sosecesc in Oradea	la 4 „ 38 „ „

*) Cale laterale duea la Dobritinu, unde sosecesc la 3 ore dupa mediasi.

Oradea-Mare-Vien'a.

De la Oradea	pléca la 10 ore 6 minute domaneti'a
Sosecesc in Puspök-Ladány*)	12 „ 48 „ diu'a
„ Czegléd	„ 5 „ 41 „ „
„ Pest'a	„ 8 „ 37 „ „
„ Vien'a	„ 6 „ — „ domaneti'a.

*) Cale laterale vine de la Dobritinu.

Vien'a-Aradu.

De la Vien'a	pléca la 8 ore — minute ser'a.
„ Pest'a	„ 6 „ 25 „ deman.
„ Czegléd	„ 9 „ 47 „ „
„ Szolnok	„ 11 „ 2 „ „

Sosecesc in Aradu la 5 „ — „ „

Aradu-Vien'a.

De la Aradu</td